

գորացած և Քաշանայապետին յատուկ օրհնութեամբ մխիթարուած՝ կնքեց հոն սըրբութեամբ և քրիստոնէական արիութեամբ իր մահկանացու կեանքը 1595, Ապրիլի 21ին, սկսելով անմահական փառաց կեանքը Երկնայինն Երուսաղէմի, և սուգի և ցաւոց մէջ թողլով ոչ միայն Հոռվմ քաղաքն, այլ ամբողջ Խտայիան։ Պատկադրութեան հանդէսը կատարուեցաւ իր մահացու նշխարաց վրայ, զոր փառաշուք գահաւորակի մը վրայ դնելով՝ ծածկեցին ծերակուտական ծիրանիով և զարդարեցին զափնիէ պսակով, և յաղթանակաւ Հոռվմայ թաղերուն մէջ պտտացուցին, շրջապատեալ քաղաքական և կրօնական պաշտօնեաներէ և անթիւ սգազգեաց ժողովրդէնէն։ Տասուոյի կանխաւ յայտնած փափաքին համաձայն՝ իր մարմինը թաղուեցաւ Ս. Ոստիքիոսի վանքին եկեղեցւոյն մէջ՝ հետեւեալ պարզ արձանագրութեամբ դամբանին վրայ. « Հոս կը հանգչին Տօրկուտոս Տասուոյի ոսկրները »։

Այս պարզ դամբանաքարին տեղ՝ հիմայ շքեղ մահարձան մը դրուած է՝ ճարտարաբանութեամբ գործ կանովայի աշակերտ Ֆարբիս անդրիագործին, զոր կը ներկայացընեմ ընթերցողներուս՝ առանց չորս կողմէն խորհրդաւոր զարդերով և արձանագանդակներով շրջապատուած կամարակապին, որուն ներքեւ զետեղուած է այս արձանը՝ Խտայիոյ Դիւցազներգակ Մեծ Քերթողին՝ անմահաւորն ՏՈՐԿՈՒՍՈՍ ՏԱՍՍՈՍԻ։

Հ. Ա. ՏՈՐՈՍԵԱՆ

ՄԱՀԱԶԴ

ՀԱՆԳԻՍ

Հ. ՆԻԿՈՂԱՅՈՍ Վ. ՁԻՔԻ

Մխիթարեան Միաբանութիւնը գեկտեմբեր 24, կորանցուց իր երիցազոյն անդամներէն մէկը՝ Վեր. Հ. Նիկողայոս Վ. Ձիքին, յետ կարճատեւ հիւանդութեան։ Հանգուցեալը հունգարահայերէն էր, ծնած 1835, քահանայ ձեռնադրուելով 1867 ին,

կը պաշտօնավարէր Միաբանութեան այլ և այլ գործերուն մէջ. Յիշատակելի է իր ժողովրդապետութիւնն ի Սիմֆերոպոլ, 1887-1890, ուր իր եռամեայ պաշտօնավարութեան միջոց յաղեցաւ կառուցանել տալ ժողովրդեան նոր առաջնորդարան մը և ընդարձակել ծխական ուսումնարանի շէնքը։ Յետոյ, երկար տարիներ կեցեր է իր ծննդավայրը, իբր հոգաբարձու Միաբանութեանն նոյն տեղւոյ վանատան և օգնական ժողովրդապետի։

Հ. Նիկողայոս Վ. Ձիքի

Ողբացեալ վարդապետը, իր խաղաղական կենաց ընթացքին մէջ թէեւ քիչ, բայց շահեկան կերպով երեւցեր է Բազմավէպի մէջ, Յիշատակելի են իր տեղեկատուութիւններն ու թըգթակցութիւնները Սիմֆերոպոլէ, տեղագրական կամ այժմէական բովանդակութեամբ՝ ինչպէս վարժարաններու կամ մրցանակաբաշխութեանց նկարագիրներով։ Վերջի տարիներս մասնաւորապէս կը շահագրգռուէր հայ ընթերցող հասարակութեամբ՝ թարգմանելով կամ տեղեկագրելով խմբագրութեանն ինչ որ հունգարական մուսուլման մէջ հետաքրքրական կ'երևնար հայոց նկատմամբ։

Իր մահը ողբացուած է իր հայրենակիցներէն և ծանօթ եղբայրակիցներէն։